

Úje, ge kent ut nie mèr trug

Door Bruukske

Lèèst keek ik mènne hond òn en zin, “kom jonge, we gaon mekaore mar wèr ’s outlaote. Dèes goed vur mèn gezondheid en gij moett’r ok ’s ’ne keer out.”

Ik liep zo langs de flats af, dur ‘t auw kezernestraotje nòr de veilingstraot en ik dâcht bè men eijge “tjonge jonge, wa isser de lèèste tijd toch veul verranderd in ons auw Úje.” En terwijl mènne hond goed bizzig waor ‘m tigde elke paol en bom z’nne poot op te ligte, ging m’n gedâchte trug nòr d’n tijd dè’k op de auw Petruskool zaat en dè’k hier langs kwaam as ik nòr huis toe fietste. Langs d’n boogert van Van Mullenkom, ut pliessiebuuro in ‘t auw kezernestraotje.

Bij ‘t spoor wâchte we soms op d’n trein die’ter òn zaat te komme, dè waar zòn mâchteg mooi gezicht as dieje groowte diesel-loc, mi al die wagons over die staole rails vùrbeij reej tot dè’t ie stopte bij ‘t auw station. En oit waor dieje trein zò lang dè we langs de rails af moesse loope ‘m de trein hinne ‘m on d’n overkant te komme, mar toch waar ‘t de moeite wèrd.

As ge ut spoor over waard dan lag doar in d’n bocht de veiling wòr de boere mi perd en platte waoges kiste mi aarbeije, kerse of appels kwaame brenge. En appels, ja gejatte appels, potdomme, daor han we ut op, die waore veul lekkerder dan de appels die bè ons thuis in d’n boogert honge, wanne. Ja, ‘n gejat èppelke dè waor ut.

Nou waor ut nie zo moeilèk um ‘n pôr appels te jatte, ge gingt gewoon op ‘t grasveldje tiggenoaver de veiling ligge speule totdè ge zaagt dè d’n boer zunne waoge stopte ‘m èfkes ‘t kantoar binne te gôn, dan fietste rap nòr de waoge en jatte daor vlug un pôr appels vanaf en ge dint vlug ‘t zoggelspèdje in en as ge d’n bocht dur waard, konde rustig nòr huis toe fietsend oew èppelke opeete.

Thuis ongekonne moeste âlt vlug oew botterhamme en ‘ne beker mellèk nor binne werrike want ge moest wèr vlug trug nor de skool. Mar ja, as ik te laot op skool kwaam, ha ik aalt ‘t smoesje klaor, “Ja mister, we moesse op d’n trein wâchte, wanne.”

Nou loop ik mi mènne hond dùr die búurt en zie duur appartemente op de plòts wòr vruuger de veiling waor, de Edah, wòr uurst ‘t stassion stòn en de flats, wòr toen d’n boogerd van Van Mullenkom waor. Vur de verdere rest ligt’er allèinig nog wa braokliggende grond wòr un pòr jaor geleje nog de huize van ut kezernestraotje en de koopmansstraot stonne, mar die dur de geminte vlug weggekocht zèn. Tis toch groowte zunt wanne.

As ik efkes lotter wèr binne kom en ik gò in mènne stoel zitte vat ik ‘n èppelke van de fruitskaol en bessef, “di eppelke zal nòit mèr zò lekker smaoke as dè gejatte èppelke van de veiling.”

Wanne....